

SPOLEČNÝM FOTEM uzavřeli ti z fotografů, kteří se zúčastnili oficiálního zakončení, sedmý ročník výstavy Foto na provázku. Foto Miroslav Fuchs

Překvapilo hlavně dobré počasí

■ Miroslav Fuchs

STRUNKOVICE NAD BL.
- Výstava fotografií má oproti jiným výtvarným akcím jednu obrovskou výhodu. Většinou na první pohled i nezkušený návštěvník pozna, co tím autor chtěl říci. Možná i proto, ale především pro svou neopakovatelnou atmosféru a instalaci vtip se výstava Foto na provázku těší takové oblibě nejen mezi autory, ale také veřejnosti. Jejím hlavním organizátorem je strunkovický starosta Karel Matějka, který každoročně výstavu obohacuje svými snímky převážně z cest po různých zemích a obsahově nabízí návštěvníkům rozhodně zajímavý sociální dokument. Ale nebylo by vůči dalším autorům tak docela fér hovořit jen o jednom z nich. Proto se zaměřme spíše na hodnocení z pohledu pořadatele.

„Dohromady vystavovalo na sedmém ročníku 43 fotografů, které letos poprvé hodnotila kromě laické veřejnosti také odborná porota složená z fotografa a pedagoga Vladimíra Kozlíka, produkčního Miroslava Houšky a designéra Davida Plouhara. Sami se přiznali, že hodnotit takovou výstavu nebylo vůbec jednoduché. Foto na provázku totiž není tématicky vyhraněnou výstavou. Kromě toho, že každý autor tu vystavuje deset až pat-

náct fotografií, může vystavit prakticky cokoli od průřezu tvorbou až po ucelenou monosemanticckou kolekcí,“ shrnul Karel Matějka. Snad proto se porota s danou situací bleskurychle vypořádala tak, že neurčila absolutního vítěze, ale vybrala a ocenila nejlepšího vždy z určitých okruhů. A i když měli porotci občas poměrně zamotanou hlavu, určitě je organizátoři vyzvou k účasti i v příštích letech.

Jen několik minut stačilo autorům, aby kompletně zlikvidovali výstavu, méněno tím sejmout a uložení fotografií do desek či krabic. Foto Miroslav Fuchs

A co letos Karla Matějku na výstavě nejvíce překvapilo? „Jednoznačně počasí, protože šest let před tím vždycky lilo. Letos jsme se poučili, a když jsme na plakáty napsali, ať si klidně prší a my všechny další programy uděláme v kulturáku, ani nekápl. Příští rok to uděláme zase.“

Přestože sám o dalších akcích spojených s konáním výstavy

hovoří jako o doprovodném programu, dodává, že je to spíše řečnický obrat. „Jak návštěvníci, tak i já musím uznat, že nejde o doprovodné programy, ale o rovnocenné partnery výstavy jak co do množství, tak co do kvality. V tom jsme se posunuli od původního záměru vytvořit alespoň nějakou nabídku pro lidi, kteří sem přijedou už v pátek, a jsou to fotografové z celé republiky, aby se tu nenudili,“ vysvětuje Matějka.

Už při výstavě se ukazovalo, že Foto na provázku není rozhodně na konci své cesty a není na něm nic, co by se nedalo zlepšit. Kromě toho, že Karel Matějka při pozvánce na další, v pořadí již osmý ročník, poznamenal, že když se ta osmička položí, vydrží Foto na provázku nekonečně dlouho, uznává, že malá zlepšení se rýsovala hned a na další jistě přijdou časem, až se to lidem tak říkajíc uleží v hlavách. „Určitě tu padlo párnámětů. Je to těžké, nechceme, aby následující ročník byl horší, ale sami nevíme, kam až můžeme laťku posouvat,“ dodává.

Jednou z věcí je doplnění krátkého resumé o každém autorovi i s malou fotografií, která rádě lidí docela chyběla. A co zůstane? Zcela jistě snaha o co nejlepší fotografie. Tak dobré světlo.